

РЕШЕНИЕ

№ 5159

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 04.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3702** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на С. Й., гражданин на Република Турция, с посочен постоянен адрес: [населено място], област К., [улица], сграда 19, Република Турция, чрез адвокат М. А. от САК, срещу Заповед рег. № 4538 ПАМ – 9 / 22.03.2023 г. за принудителна административна мярка „Отнемане на правото на пребиваване в Република България“, издадена от Началника на Гранично полицейско управление – [населено място].

Жалбоподателят не се явява. В съдебно заседание се явява адвокат А..

В жалбата се поддържат доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта, като е заявена и претенция за възстановяване на разноски, съгласно списък. Конкретно се сочи, че основанийето по т. 4 на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ е било отпаднало към момента на издаване на заповедта и е било налице основанийето по т. 6, както и че липсват мотиви. Моли се за отмяна на акта и за присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството. Не изразява становище по съществото на делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от предложение с рег. № 4522р-2968/22.03.2023 г., издадено от началник група ОДГ – ГПУ К., на 05.03.2023 г. около 15:40 ч. на ГКПП О. за излизане от страната се е явил товарен автомобил рег. № 31A1T907, с прикачено ремарке с рег. № 31A1T908, управляван от Ю. Й. /У. У./, гражданин на Турция, род на 01.04.1973 г., паспорт № U25387364, издаден на 15.11.2021 г., валиден до 15.11.2031 г. и придружаващо лице У. S. гражданин на Турция, [дата на раждане] с паспорт № U26733638 издаден на 08.07.2022 г. валиден до 27.10.2031 г. При извършена физическа проверка на пост № 3 на бариерата било установено, че не се отваря страничният сандък за инструменти на ремаркетото. При последвал граничен контрол с техническо средство “М.-НВ“ туптящо сърце от дясната страна на камиона било отчетено отклонение. Разпоредено е на водача да отвори сандъка. В него били открити три лица една жена и две малки деца. В камиона било открито още едно лице от мъжки пол. След извършени беседи и скрийнинг интервю била установена самоличността на лицата. Те били със сирийски произход и без предишни регистрации в А.. След извършена справка в АИС „ГК“ било установено, че товарният автомобил има регистрирано влизане в страната на 05.03.2023 г. в 03:13 ч. през ГКПП Капитан А.. В предложението е посочено, че сирийските граждани не могат да удостоверят влизането си в страната по законоустановен ред. За случая са образувани, както следва: досъдебно производство №4/05.03.2023г. по описа на ГПУ К. срещу Ю. Й. /У. У./ и срещу S. У., граждани на Турция, за престъпление по чл. 280 от НК; ЗМ № 5/22.02.202г. срещу S. А. Е., жена, [дата на раждане] в [населено място], С., с турско разрешително за пребиваване с № 1119692, за престъпление по чл. 279 от НК; досъдебно производство № 6/2023 год. по описа на ГПУ-К. срещу Д. М. Д. /J. М. J./ за извършено престъпление по чл. 279 НК. С горещитираното предложение е предложено спрямо турския гражданин С. Й. /S. У./ да бъдат наложени следните ПАМ по ЗЧРБ - "Отнемане на правото на пребиваване в Република България" и "Забрана за влизане в Република България".

С оглед на така установените обстоятелства срещу жалбоподателя е издадена оспорената заповед рег. № 4538 ПАМ – 9 / 22.03.2023 г. за принудителна административна мярка „Отнемане на правото на пребиваване в Република България“, издадена от Началника на Гранично полицейско управление – [населено място]. Заповедта е връчена на жалбоподателя при участието на преводач на 22.03.2023 г., за което са положени подписи на преводача и чужденеца.

Недоволен от така издадената заповед С. Й. я обжалва пред състав на АССГ.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

При служебната проверка по чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, съдът констатира, че оспорената заповед, е издадена в писмена форма и от компетентен орган. Съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица могат да издават този вид принудителни административни мерки. По делото е приложена заповед № 4066з – 485 от 02.04.2021 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Р., от която е видно, че той оправомощава главен инспектор Б. С. С. – заместник - началник на ГПУ К. да издава ПАМ по ЗЧРБ. От това следва, че издателят е материално и териториално компетентен орган да приложи оспорената ПАМ съобразно чл. 40, ал. 1 от ЗЧРБ, вр. чл. 146, т.1 от АПК.

Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, отнема се правото на пребиваване на чужденец в Република България, когато: са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14,

16, 20 - 22 и 26. От своя страна чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ установява хипотезата, ако има данни, че определено лице извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави. Съвкупно това означава, че ако се установят посочените данни, то компетентният орган има правомощието да отнеме правото на пребиваване на чужденец в Република България.

Мотивите за прилагане на оспорената ПАМ, противно на твърденията от жалбата са изложени в първия абзац на заповедта, а именно: “на 05.03.2023 г. в 15:40 часа на ГКПП – О. за излизане от страната се явил търси товарен автомобил рег. № 31AIT907, с прикачено ремарке..., управляван от Й. Ю. и придружаващо лице Й. С.; при извършен контрол с техническо средство “М.-І.” „туптящо сърце“ са открити четири лица без документи, самоопределящи се като сирийски граждани“.

Органът издал заповедта се позовава и на Предложение, рег. № 4522р-2968/22.03.2023 г. (л. 22 от делото на Административен съд – Враца), в което подробно са описани фактическите обстоятелства, касаещи случая. В административната преписка е приложено и протоколно определение от 22.03.2023 г. на Районен съд – Оряхово, по НОХД № 69/2023 г., според което на С. Й., след одобрено от Съда споразумение с Прокуратурата е признат за виновен в това, че: на 05.03.2023 г. на ГКПП-О. е направил опит да преведе през границата на страната, между РБ и Румъния група хора..... – небългарски граждани, за което е използвано МПС....“ – престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 1, т. 3, т. 4, вр. ал. 1 НК.

Разпоредбата на чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ задължава компетентния да приложи ПАМ административен орган, да отчете: продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по Закона за убежището и бежанците или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето.

Трябва да се има предвид, че нормата на чл. 40, ал. 1 от ЗЧРБ е императивна по своя характер. Административният орган действа при условията на обвързана компетентност, т. е. той не разполага с избор между юридически равностойни варианти, а има само едно възможно законосъобразно решение. Административният орган прави не преценка, а само проверка дали са налице условията и предпоставките, визирани в хипотезата на правната норма и действа по нормативно предписания му начин. Казано по друг начин, административният орган извършва само констатация относно материалното съществуване на фактите, чиято правна квалификация вече е направена от закона.

Разпоредбите, които установяват условията за прилагане на мерките за административна принуда са императивни и като такива - задължителни за компетентния административен орган. Той е задължен да изясни всички, релевантни за случая факти и обстоятелства (чл. 35 АПК), и това задължение е било изпълнено в конкретния случай.

Съдът отчита становището на адвокат А., че щом е налично одобреното от Районен съд – Оряхово споразумение по НОХД № 69/2023 г., приложимо за принудителната административна мярка е основанието по т. 6 на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ – „е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода...“. Видно е обаче, че споразумението е одобрено от Съда на същата дата, на

която е издадена и заповедта за налагане на ПАМ, като жалбоподателят не доказва заповедта да е била постановена по-рано от приключване на съдебното заседание пред РС – Оряхово“. Както правилно посочва адв. А., заповедта е връчена непосредствено след заседанието, но това не означава, че тя е била издадена тогава, а в един по – ранен етап. Дори да бъде приета тезата на адвоката – пълномощник, наличието на споразумението само потвърждава осъществяване фактическия състав на използваното от ответника материалноправно основание по чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ, но в никакъв случай не опорочава Заповед рег. № 4538 ПАМ – 9 / 22.03.2023 г. и не може да бъде прието, че това основание е неприложимо.

Това, че с друга заповед ответникът е постановил по отношение на С. Й. и ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на Република България за срок от 5 г.“ не означава, че е нарушен материалният закон. Между двете заповеди Съдът не открива противоречия.

Заповед рег. № 4538 ПАМ – 9 / 22.03.2023 г. е издадена от компетентен административен орган, който се е съобразил с цитираните по – горе материалноправни предпоставки за налагането на ПАМ по чл. 40, ал. 1, т. 2, вр. чл. 10, чл. 1, т. 4 ЗЧРБ и не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Дали е трябвало да се прилага и друга мярка, с отделна заповед, остава извън предмета на настоящото дело.

В жалбата са изложени аргументи, че е допуснато процесуално нарушение, като е определен 7 – мо дневен срок за доброволно напускане на чужденеца. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта, което означавало, че в 7 – мо дневен срок, но преди изтичане на срока за обжалване лицето трябва да напусне територията на страната. Този срок, според изложеното в жалбата, е в колизия със Заповед № 4538 ПАМ – 10 / 22.03.2023 г., с която спрямо Й. е приложена ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на Република България“ за срок от 5 години, считано от 22.03.2023 г. до 21.03.2028 г. В тази насока трябва да се отбележи, че въпросът с изпълнението на оспорената заповед не е част от производството по издаването ѝ. В този смисъл допуснатото предварително изпълнение, което е със срок, по-малък от срока за обжалване, не би могло да доведе до извод за незаконосъобразност на заповедта. Действително е определен срок от 7 дни за доброволно напускане, който най-вероятно не е съобразен с друга издадена ПАМ, но това отново не би могло да доведе до извод за незаконосъобразност на наложената ПАМ. Въпросите, свързани с изпълнението на оспорената заповед, не попадат в обхвата на съдебния контрол за нейната законосъобразност (арг. от чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК).

По делото от страна на ответника не са претендирани разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172 и чл. 172а АПК, вр. чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 45^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Й., гражданин на Република Турция, с посочен постоянен адрес: [населено място], област К., [улица], сграда 19, Република Турция, чрез адвокат М. А. от САК, срещу Заповед рег. № 4538 ПАМ – 9 / 22.03.2023 г. за принудителна административна мярка „Отнемане на правото на пребиваване в Република България“, издадена от Началника на Гранично полицейско управление – [населено място].

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14- дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: